

kele heeft echter een exemplaar van een tweede generatie geleverd.

[Toch schijnt deze kweekmethode de dieren geen goed gedaan te hebben. Een zeer groot deel van de poppen is tenminste nog steeds niet uitgekomen en het is intussen Juli 1953!]

Tenslotte misschien nog een tip voor ab-ovo-kwekers: Sommige soorten vlinders, die hun eieren in schorsspleten en dgl. leggen doen dit vrij gemakkelijk in de reten van een kweekkast. Vooral van kleinere soorten vindt men dan echter de eieren of jonge rupsjes nooit weer terug. Meestal laat ik deze dan ook eitjes leggen in een lege schoenendoos of iets dergelijks. Sommige soorten, die ook dan nog moeilijk eitjes leggen, doen dit zeer gemakkelijk in een stukje insectenturf, met de ruwe kant naar boven in de doos gelegd. Deze herfst lukte me dit bv. zeer goed met *Erannis defoliaria* Cl. en *Oporinia dilutata* Schiff.

Leeuwarden, Robert Kochstraat 25, December 1952.

[Ik heb achteraf gemerkt, dat ik bij de *Macr. rubi*-kweek een belangrijk punt vergeten heb te vermelden: de rupsen moeten zo laat mogelijk verzameld worden, zodat ze geheel volwassen zijn.

Overigens schrijft AUBERT (1952, Pap. d'Europe 2 : 126), dat hij de rupsen opkweekte in een kamer, waarin de temperatuur constant 15 à 20° C was. In de loop van October verpopten deze rupsen en de vlinders kwamen in November en begin December uit. Als de temperatuur maar niet beneden 23—25° C daalde, copuleerden ze en legden eieren. Zo kweekte hij acht opeenvolgende generaties in vier jaar, toen een ziekte onder de rupsen plotseling een einde aan de geschiedenis maakte. Het zou zeker de moeite waard zijn na te gaan, of ook bij onze populaties de overwintering onderdrukt kan worden. — Lpk.]

Kweek van *Macrothylacia rubi* L. De kweek van 1952—1953 is een succes geworden. De rupsen, die ± 10 October op de hei waren gevonden, werden in een met gaas bedekt kistje geplaatst, dat gevuld was met grond, mos en hei. Het werd buiten ingegraven en voor twee derde bedekt met een schuine ruit voor afweer van te veel water. Op 1 December werd het schoongemaakt en van nieuw mos enz. voorzien, zodat het fris de winter in ging. In October en November was gevoerd met braamblad. Op 15 Januari werden de eerste rupsen uit het kistje gehaald, daarna nog weer op 1 Februari en 15 Februari. Ze werden in de kamer in een kooi gebracht, die voorzien was van een flinke laag nat mos en in elkaar gedraaide heidestengels. Alle kropen direct onder het mos. Van tijd tot tijd kwamen er een paar naar boven, kuierden wat door de kooi en verdwenen weer. Na drie weken waren alle rupsen in de hei verpopt. De spinsels werden met een speld op een plankje geprikt en in de kamer in een kistje met mos geplaatst, waarin de vochtigheid 80 à 90% was en dat twee keer per week met lauw water bespoten werd. Op 1 Maart kwamen de eerste uit en daarna verschenen de vlinders bij dozijnen. De hoofdzaken van de *rubi*-kweek zijn m.i., dat men pas tegen 10 October volwassen rupsen moet gaan zoeken en oppassen, dat bij plensbuien de zaak niet te nat wordt.

H. WESTRA, Jacob Obrechtlaan 12, Bussum.

Zelfs *Arctia caja* L. kan schadelijk zijn! Van de heer D. J. DE JONG, entomoloog van het I.P.O. en gedetacheerd bij Zeelands Proeftuin te Wilhelminadorp, ontving ik eind April een paar rupsen ter determinatie, die in het bedrijf van een Zeeuwse fruitkweker, dat deze in de omgeving van Parijs bezit, zo schadelijk waren, dat in 1952 een parathion-bespuiting uitgevoerd moest worden. De daders bleken doodgewone beerrupsen te zijn! — Lpk.